

GLIMT FRA DOMKIRKETRÆF

Migrantledere: Vigtigt at de unge får kirken ind i deres liv

Vælg et land, der smager godt... På det veldækkede kaffebord prydede små håndlavede flag fra 12 lande den nybagte dadelkage, der bød deltagerne velkommen til årets domkirketræf for migrantmenigheder i Københavns Domkirke, hvor man kunne blive klogere på, hvad det vil sige at være kirke for de mange mennesker i Danmark, der i dag har rødder i et andet land og kirketradition.

Og deltagerne gik ikke forgæves. Der blev sagt mange fine ting, da repræsentanter for 12 migrantmenigheder på skift fik mikrofonen under den efterfølgende høring, hvor de fortalte om hverdag, visioner og virkelighed - ofte med overraskende vinkler - for de lyttende danske biskopper, menighedsrådsmedlemmer og andre interesserede, der var mødt op denne onsdag aften.

NÆSTE GENERATION: Her var menighedsledere fra Irak, Filippinerne, Østeuropa og Afrika, der var levende optaget af at få kirken ind i de unges liv, og hvor flere så oplagte muligheder for samarbejde med folkekirken: "Kirken skal have de unge med – og de unge skal have kirken med. Så må vi skrue op og ned for musikken, så alle kan være med," som det lød fra en afrikansk menighedsleder.

EGEN KIRKE: De fleste migrantmenigheder drømmer om en dag at få deres egen kirke. Nogle er allerede godt på vej. En afrikansk menighed har købt deres egen bygning, og en eritreansk-ortodoks menighed samler penge ind hver søndag, som hensættes til formålet. Andre har allerede deres egen kirke som den irakisk-kaldæiske menighed i Søborg og den reformerte menighed i Gothersgade.

MOSAİK: For mange var aftenen en øjenåbner ind til en anden kirkelig virkelighed. Her var beretninger om kinesiske præster på tre måneders visa og om en ung voksende eritreansk menighed, der mangler plads til at holde søndagsskole for de mange børn. Om en livsglad filippinsk menighed, der samler 50 au pairs på Amager, om kristne indonesere, der kommer i deres sognekirke og derudover mødes en gang om måneden for at synge salmer og læse Bibelen på indonesisk, og om det gode samarbejde mellem en afrikansk menighed og en dansk sognekirke på Vestegnen, hvor man regelmæssigt mødes med kalenderen i hånden for at orientere hinanden og planlægge fælles tiltag,

IDENTITET OG MUSIK: De mange små glimt fra hverdagen i meget forskellige menigheder tegnede et tankevækkende billede af ressourcestærke mennesker og menigheder, for hvem det er vigtigt at bevare deres egen identitet. For selv om mange er velintegrerede her og har en dansk hverdag, er de bevidste om, at de med deres kristne tro og anderledes kirketradition har noget, som er værd at bevare og give videre til næste generation. At musikken også spiller en væsentlig rolle fik deltagerne en smagsprøve på, da et filippinsk og et afrikansk ungdomskor med smittende livsglæde rundede aftenen af med sang og dans foran alteret i domkirken som et festligt punktum ved den afsluttende Evensong.

TAK TIL FOLKEKIRKEN: Som folkekirken har vi det hele. Det blev tydeligt, som aftenen skred frem. Vi har alle noget at lære om at være kirke i en verden i hastig forandring. Derfor er det vigtigt, at vi mødes. Og her har folkekirken været i front, understregede den katolske kirkes repræsentant, generalvikar Niels Engelbrecht, der rettede en tak til folkekirken: ”I har altid talt migrantkirkernes sag. Det er fortsat jer, der tager initiativ til at samle os. Det skal I have tak for.”

Domkirketræf var arrangeret af Det mellemkirkelige Stiftsudvalg i København i samarbejde med Tværkulturelt Center, der var tovholder.